

Enganxa't a la festa de la catxipanda

Aquest any celebrarem la vint-i-tresena Festa de la Catxipanda al Parc del Graó. Volem que vinguis amb nosaltres, els teus familiars i els teus amics, a l'aixopluc de les penyes, per tal d'assaborir aquest deliciós plat tan típic en el nostre poble.

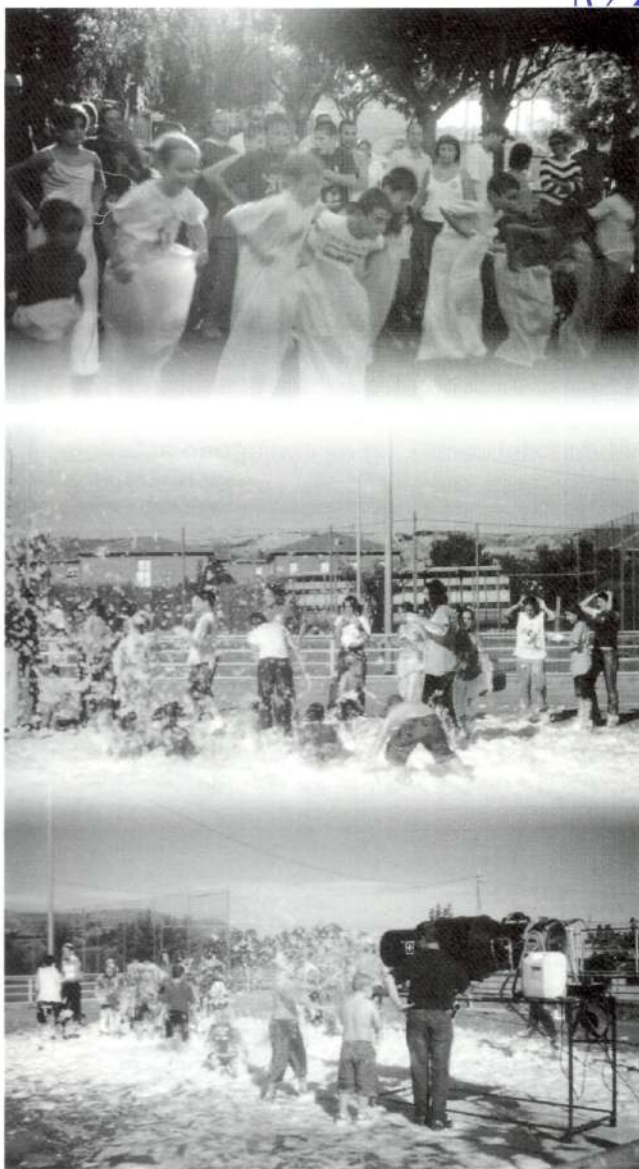
La Catxipanda és un àpat que fuig de qualsevol mena de rutina. Està elaborat amb productes típics de les nostres contrades com ara: patates, pebrots, albergínies, cebes, tomàquets, conill, llonganissa, costella de porc i l'ingredient estrella! - els caragols.

Si a hores d'ara encara no tens una penya, o bé vols anar-hi per lliure només cal que facis la reserva del teu tiquet i des de l'Ajuntament ens encarregarem d'ajudar-te a participar en aquesta festa tradicional on durant tot el dia podràs gaudir de jocs, balls, i el que és més important: seguir el costum Alpicatí de celebrar la diada de l'11 de Setembre donant suport al nostre país i la nostra llengua amb tots els veïns del poble.

Des de l'Ajuntament hem previst crear una penya podràs degustar aquest succulent plat que un cuiner especialitzat elaborarà per a tots vosaltres.

Si véns en gaudiràs i de ben segur que repetiràs.

Lourdes Martínez

Setmana cultural al CEIP Dr. Serés

Estem a punt de finalitzar aquest curs escolar, l'escola creix!, i cada vegada hi ha més famílies que confien en el nostre projecte, la qual cosa, a l'equip de mestres, ens omple de satisfacció i alegria. Desitgem continuar en aquesta línia i aconseguir per al nostre poble una escola pública gran, viva, moderna, activa i de qualitat.

Com cada any, al mes de maig, vam celebrar la Setmana Cultural, que com ja sabeu és una setmana "diferent" dins de la dinàmica habitual del centre, on es conjuguen activitats fora de l'aula, més lúdiques, i on es busca que tothom participi d'una manera activa.

Els més petits de la casa van visitar els fons de pa del poble i la ludoteca, van anar a teatre a Lleida, vam participar en una gimcana, en un taller de ceràmica, de maquillatge...

Els nens i nenes de 7 anys van poder visitar i divertir-se en les instal·lacions de l'hípica, els de cycle mitjà van anar a colònies a Calafell...

Una tarda, tots plegats, vam poder gaudir d'una exhibició de sardanes a propòsit d'un taller de sardanes que havien fet els nens i nenes de tercer i quart durant el curs. I també vam poder veure una pel·lícula amb pantalla gran com si d'un cinema de veritat es tractés!

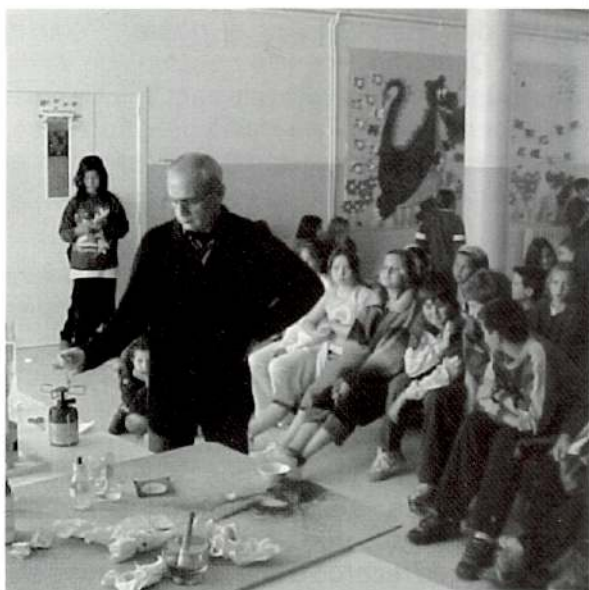
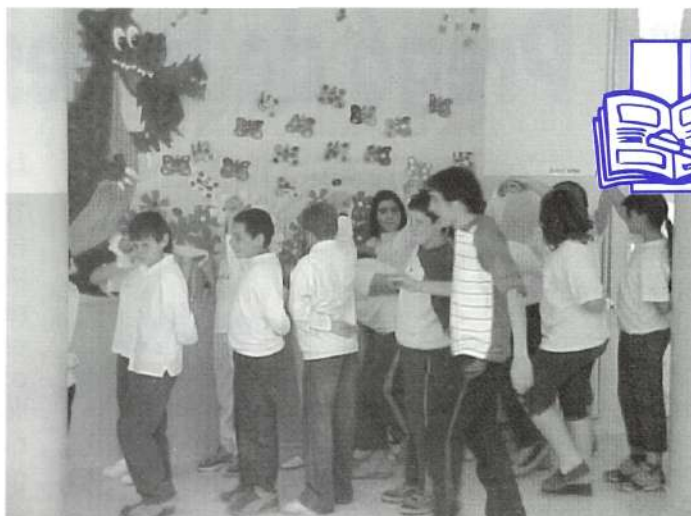
També vam tenir el goig de rebre la visita del dibuixant i amic Marçal, que ens va regalar la il·lustració d'un conte preciós. Un parell de professors del conservatori de música de Lleida també ens van oferir un concert de piano i trompeta i els més grans van assistir a un taller de física dut a terme per un professor de secundària.

Afegit a aquest seguit d'activitats també cal esmentar un taller de pintura al vidre i un altre d'emprimació de samarretes.

Tot plegat va ser una setmana plena d'activitats amb l'objectiu de seguir educant els nens i les nenes des d'un vessant més lúdic i incloent aspectes del currículum a diferents maneres d'aprendre i d'entendre el fet educatiu.

Des d'aquí us desitgem un molt bon estiu a tots i a totes!

Claustre del CEIP Doctor Serés

Pregó de la Festa Major 2003

Alpicat, el meu poble

Distingides autoritats, pubilles, pubilletes, hereus, familiars, amics i veïns. Hola, bona nit a tothom!

És un gran honor ser entre tots vosaltres avui, aquí a l'envelat, aquest espai festiu per excel·lència, per fer un dels primers actes de la nostra Festa Major com és el pregó. M'agradaria encapçalar-lo amb un nom: **Alpicat, el meu poble**.

I vull començar donant les gràcies al Pau i a tota la corporació municipal, l'actual i també l'anterior, per haver pensat en mi per donar inici a la Festa de Sant Bartomeu d'aquest any 2003. I ho voldria fer recordant al nostre sant perquè anys enrere havia gaudit d'una gran devoció a les terres catalanes i juntament amb el fet que entre la sega i la verema hi hagués uns dies de calma en les feines del camp, quan encara no s'havia introduït la fruita dolça, va motivar que un bon nombre de poblacions l'adoptessin com a patró.

Un altra prova que també ens demostra que sant Bartomeu estava molt arrelat a la cultura popular catalana la trobem al nostre refranyer, que és abundant amb refranys dedicats al patró.

Jo n'he escollit un, perquè a part de recordar-nos el tipus de martiri que va patir, fa referència a les dues classes de cultius: modern i tradicional.

-Per Sant Bartomeu, sense pell, el préssec madur i el vi novell

Això em podria donar peu, pensant en l'audiència i donada la meva professió, a parlar de les plantes que estan modificades genèticament, és a dir, del transgènics, que de ben segur n'heu sentit parlar. Però, quan el Pau em va proposar fer el pregó, em va dir que varen pensar en mi perquè el criteri que seguia l'Ajuntament aquests darrers anys era sol·licitar-ho a persones nascudes a Alpicat i que hi tinguessin alguna relació o vincles amb el poble. Doncs bé, d'això sí que m'agradaria parlar-ne perquè en definitiva és parlar del poble, i els meus no són solament els d'una alpicatina que ve quan és festa, sinó que són francament més forts.

Els meus vincles amb Alpicat, a part dels veïns del carrer Llobera (el meu carrer) i dels alpicatins en general, els sostinc en tres pilars fonamentals: **la família, els amics i el lloc** (el poble en si).

La família

Tinc la sort de tenir els meus pares, que són els fonaments més profunds i més forts que tinc. Permeteu-me que a ells, amb tot el meu respecte, admiració, *carinyo*, i sobretot estimació, els dediqui d'una manera molt especial aquest pregó. I tinc també (no gaire lluny del poble) el meu germà, cunyada, les nebodes, els oncles, les ties, els cosins..., tot el gruix de la meva família està vivint aquí.

Però, a més, és una família que ha contribuït a fer part de la història d'Alpicat amb una participació molt activa, ja que durant anys va portar el timó del poble, tant en l'àmbit municipal com judicial. He tingut dos oncles jutges (l'oncle Xanxo i l'oncle Cosme). Els meus padrins, tant matern (el padrí Ramonet) com patern (el padrí Quim), jutges. I el meu pare, durant quasi 18 anys, alcalde. I després ha continuat col·laborant i exercint funcions de responsabilitat en diferents àmbits del poble.

El fet d'haver viscut i crescut amb aquesta implicació tan directa de la meva família en la vida del poble, fa que jo hi tingui i mostri per tot un gran interès.

Enguany, el 18 de maig, dia en què es va celebrar l'homenatge anual a la vellesa, el Pau va aprofitar l'ocasió perquè els dos padrins més grans fiquessin la primera pedra de la que serà la nova Sala la Unió. Va creure que el dia era oportú per tot el que representa la Sala per al poble i també pel que representa la Unió per als padrins. Ho varen fer, en representació de tots, el Sr. Josep Escuer Gilart, camí dels 104 anys (repadrí del meu 'volgut' Noel) i la Sra. Josepa Ibars Farreres, cap als 96 (la meva 'estimada' tia Josepa).

I els va dir: *"Representeu el passat i sou el present"*. Doncs bé, aquesta màxima que va dir el Pau, l'aplico amb molta satisfacció a la meva família, perquè amb l'aportació del seu esforç, treball i dedicació anys enrere ha contribuït al desenvolupament i la formació de l'Alpicat actual.

Quan el meu pare va ser nomenat alcalde -per cert, va tenir el privilegi, pel seu talent i vàlua, de ser en aquell temps l'alcalde més jove d'Espanya- jo tenia poc més d'un any, la qual cosa vol dir que tota la meva infantesa, adolescència i part de la joventut vaig ser filla d'alcalde. De tot aquest temps podria explicar moltes vivències, anècdotes, records..., però em quedo amb dos que destaquen per damunt dels altres i que recordo d'una manera especial.